ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਸਟੀਲ ਕਾਸਟਿੰਗ ਲਿਮਟਿਡ

ਬਨਾਮ

ਯੂਵੀ ਅਸੈੱਟ ਰਿਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6669)

ਨਵੰਬਰ 26, 2021

[ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਸੰਜੀਵ ਖੰਨਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿੱਤੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਐਕਟ, 2002: ਧਾਰਾ 34 - ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਗਾਰੰਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਤਾ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਸਾਈਨਕਰਨ ਕਰਤਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ ਆਈਬੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੱਲ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਗਾਰੰਟਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਸੀ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ - ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ 'ਧੋਖਾਧੜੀ'/'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ/ਵਰਤਣਾ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ - ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਹੈ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੱਲ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਕਰਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ / ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਡੀਆਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ - ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ/ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ।

ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਆਯੋਜਿਤ: 1.1 ਇਹ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ, ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ 'ਧੋਖਾਧੜੀ'/'ਧੋਖੇਬਾਜ਼' ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ 'ਧੋਖਾਧੜੀ'/'ਧੋਖੇਬਾਜ਼' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਸੂਟ। ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪੂਰਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰਫ਼ 'ਫਰਾਡ'/'ਧੋਖੇਬਾਜ਼' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਵਰਤਣਾ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਗਏ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ/ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ 'ਧੋਖਾਧੜੀ'/ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 7.1 ਅਤੇ 7.2] [543- ਡੀ- ਐਚ]

1.2 ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦੇ ਦੋਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34, ਜਿਸ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਆਈਬੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੱਲ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਨੂੰ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਨੂੰ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੱਲ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਕਰਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਤਾ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕੀ ਕੋਈ ਰਕਮ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ, ਇਹ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਡੀਆਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਣ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਡੀਆਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ. ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਬਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ/ਖਾਰਜ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡੀਆਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੁਰਦਗੀ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 8, 9] [545-C-H; 546-ਏ; ਬੀ-ਸੀ]

ਬਿਸ਼ੁਨਦੇਉ, ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਸਿਓਗੇਨੀ ਰਾਏ ਅਤੇ ਜਗਰਨਾਥ **[1951] ਐਸਸੀਆਰ 548;** ਲਾਡਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਜੈਸਵਾਲ ਬਨਾਮ ਲਾਡਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਜੈਸਵਾਲ ਵਿ. ਕਰਨਾਲ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ, ਕਰਨਾਲ ਐਂਡ ਹੋਰ **[1964] 1 ਐਸਸੀਆਰ 270**; ਕੇਨਰਾ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਪੀ. ਸੇਲਾਥਲ ਅਤੇ ਹੋਰ। **(2020) 13 ਐਸਸੀਸੀ 143: [2020] 2 ਐਸਸੀਆਰ 944;** ਐਚ.ਐਸ. ਗੌਤਮ ਬਨਾਮ ਰਾਮਾ ਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ **(2021) 5 ਐਸਸੀਸੀ 241;** ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਮਹਿਲ ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ। **(1986) 4 ਐਸਸੀਸੀ 364: [1986] 3 ਐਸਸੀਆਰ 831;** ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. ਵੀ. ਕੇ.ਸੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਹੋਰ **(2020) 15 ਐਸਸੀਸੀ 209**; ਭਾਰਤ ਧਰਮ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਬਨਾਮ ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ **64 ਆਈਏ 146;** ਟੀ. ਅਰੀਵੰਦਮ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਵੀ. ਸੱਤਿਆਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ **(1977) 4 ਐਸਸੀਸੀ 467: [1978] 1 ਐਸਸੀਆਰ 742 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.**

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[1951] ਐਸ ਸੀ ਆਰ 548	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 6**
[1964] 1 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 270	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 6**
[2020] 2 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 944	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 6**
(2021) 5 ਐਸਸੀਸੀ 241	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 6**
[1986] 3 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 831	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 6**
(2020) 15 ਐਸਸੀਸੀ 209	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 6**
64 ਆਈ. ਏ. 146	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 7.3**
[1978] 1 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 742	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 7.4**

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6669

ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 13.08.2021 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 2019 ਦੇ ਓ.ਐਸ.ਏ. ਨੰਬਰ 292 ਵਿੱਚ।

ਡਾ. ਏ. ਐੱਮ. ਸਿੰਘਵੀ, ਕੇ. ਵੀ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਮਯੰਕ ਪਾਂਡੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਸ਼ਿਆਮ ਦੀਵਾਨ, ਹੁਜ਼ੇਫਾ ਅਹਿਮਦੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਮਿਸ਼ਰਾ ਸੌਰਭ, ਧਰੁਵ ਦੀਵਾਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਸ਼ਿਤਾ ਚੌਬੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚਾਂਦਨੀ ਘਟਕ, ਵਕੀਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.

1. ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 2019 ਦੇ ਓ.ਐਸ.ਏ. ਨੰਬਰ 292 ਵਿੱਚ 13.08.2021 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਲੇਟ/ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 2002, ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਮਾਨ ਅਪੀਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

2.1 ਉਸ ਮੂਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ 26.07.2011 ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 2 - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 - ਐਸ.ਆਰ.ਈ.ਆਈ ਇਨਫਰਾਸਟ੍ਰਕਚਰ ਫਾਈਨਾਂਸ ਲਿਮਟਿਡ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਸਹੂਲਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 500 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਗਾਰੰਟਰ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਏਵਲੂਰ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਲਾਂਟ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਅਤੇ ਮੁਆਫੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਲਕੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 - ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਬੈਂਕਰਪਸੀ ਕੋਡ, 2016 (ਆਈਬੀਸੀ) ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਆਈ.ਬੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤੀ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਨੇ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 - ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਡਿਫਾਲਟ ਰਕਮ 923,75,00,000/- ਰੁਪਏ ਸੀ। ਹੱਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਹੱਲ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੱਲ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮਿਤੀ 17.04.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਹੱਲ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਤਹਿਤ 241,71,84,839.18 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ 67,23,710 ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ - ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 25.06.2018 ਨੂੰ ਕੋਈ ਡਿਊ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 30.06.2018 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 - ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 30.06.2018 ਦੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਕ - ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ, ਗਾਰੰਟਰ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ - ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਸਨ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮਿਤੀ 30.06.2018 ਦੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ ਨੰਬਰ 1. ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:

(i) "ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਆਈਬੀਸੀ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(ii) ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ 577.90 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਦਾਂਤਾ ਲਿਮਟਿਡ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੱਲ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਸੀ।

(iii) ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਸਾਰਾ ਕਰਜ਼ਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 6.06.2018 ਅਤੇ 21.06.2018 ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਨਕਦ ਭੁਗਤਾਨ ਰਾਹੀਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(iv) ਇਹ ਵੀ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 3.2 (xi) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰਾਂ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਸਮੇਤ) ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣਦੀ ਲੋੜ ਸੀ

(v) ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਰਜ਼ੇ/ਕਰਜ਼ੇ/ਸਕਿਓਰਿਟੀਜ਼ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(vi) ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 30.06.2018 ਦਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਮਝੌਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਰੱਦ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਤੀ 30.06.2018 ਦੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 13(2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਦਈ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਦਈ - ਮੂਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। 27.12.2018 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤ ਐਕਟ, 2002 (ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ) ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ, ਮਿਤੀ 26.17.2010 ਰੁਪਏ ਦੇ ਮਿਆਦੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਭਾਰਤੀ ਰੁਪਏ 587,10,08,309 ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ 27.12.2018 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ -ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 20.02.2019 ਦੇ ਜਵਾਬ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੱਲ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਕ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 19.06.2019 ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤ (ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ) ਨਿਯਮ, 2002 ਦੇ ਨਿਯਮ 8 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 22.06.2019 ਨੂੰ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2.3 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 22.06.2019 ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2019 ਦੇ ਸੀ.ਐਸ. (ਡੀ) ਨੰਬਰ 18962 ਵਜੋਂ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ:

(i) ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ 30.06.2018 ਦੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਇੱਥੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ

(ii) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ 19.6.2019 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ

ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮਾ 22.06.2019 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 17.07.2019 ਨੂੰ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (1) ਤਹਿਤ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਡੀ.ਆਰ.ਟੀ.), ਚੇਨਈ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 19.06.2019 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਤਾ ਨੇ 30.06.2018 ਦੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ 19.06.2019 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਡੀ.ਆਰ.ਟੀ. ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (1) ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਐਸਏ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਰਾ 7 (ਆਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

2.5 ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2019 ਦੇ ਸੀਐਸ (ਡੀ) ਨੰਬਰ 18962 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਲਫਨਾਮੇ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 30.09.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ 2019 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 4322 ਅਤੇ 2019 ਦੀ ਸੀਐਸ (ਡੀ) ਨੰਬਰ 18962 ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੪ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਡੀਆਰਟੀ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ।

3. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ 30.09.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ - ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ 2019 ਦੇ ਓ.ਐਸ.ਏ. ਨੰਬਰ 292 ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

4. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ/ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

5. ਡਾ. ਏ. ਐਮ. ਸਿੰਘਵੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਦੀਵਾਨ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ - ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਹੁਜੇਫਾ ਅਹਿਮਦੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ।

5.1 ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਡਾ. ਸਿੰਘਵੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

5.2 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ 30.06.2018 ਦਾ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ 30.06.2018 ਦੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਮੁਦਈ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਰਾਹਤ ਡੀਆਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

5.3 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

5.4 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 26.07.2011 ਦੇ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈਬੀਸੀ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੱਲ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੱਲ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਸਫਲ ਹੱਲ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ 67,23,710 ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ ਵੀ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਕਰਜ਼ਦਾਰ - ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਨਓਸੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਆਈਬੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਅਤੇ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਪਲਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ 'ਤੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਨੂੰ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟਰ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਬਕਾਇਆ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

5.5 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਾ ਸਿਰਫ 30.06.2018 ਦਾ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹੈ ਅਤੇ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

5.6 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਡਾ. ਸਿੰਘਵੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ

5.7 ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਡਾ. ਸਿੰਘਵੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤਹਿਤ ਡੀਆਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹੈ; ਉਸ ਨਿਰਧਾਰਕ ਨੂੰ 30.06.2018 ਦੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕੋਈ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅੱਜ ਤੋਂ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡੀਆਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕਰੇਗਾ।

6. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਦੀਵਾਨ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਹੁਜੇਫਾ ਅਹਿਮਦੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਲੜ ਰਹੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ - ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

6.1 ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

6.2 ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

6.3 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸਿਰਫ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ।

6.4 ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕਿ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' / ' ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦੀ ਦਲੀਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਥਾਵਾਂ ਪੈਰਾ 31 ਅਤੇ ਪੈਰਾ 46 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਈਬੀਸੀ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਰਾਹੀਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਕਥਿਤ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਕਾਰਨ, ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਨੂੰ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

6.5 ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਧੋਖਾਧੜੀ'/'ਧੋਖੇਬਾਜ਼' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਡੀਆਰਟੀ, ਚੇਨਈ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (1) ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

6.6 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 31 ਅਤੇ 46 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1908 (ਸੀਪੀਸੀ) ਦੇ ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਵਿੱਚ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਆਦਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਲ ਸਮੱਗਰੀ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਰਾ 31 ਅਤੇ ਪੈਰਾ 46 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਭਾਰਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦੀ ਕਸੌਟੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ।

6.7 ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੂਰਵ-ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਿਸ਼ੂਦੇਵ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ ਬਨਾਮ ਸਿਓਗੇਨੀ ਰਾਏ ਅਤੇ ਜਗਰਨਾਥ, (1951) ਐਸਸੀਆਰ 548 ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ; ਲਾਡਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਜੈਸਵਾਲ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਲ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ, ਕਰਨਾਲ ਐਂਡ ਹੋਰ, (1964) 1 ਐਸਸੀਆਰ 270; ਕੇਨਰਾ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਪੀ ਸੇਲਾਥਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2020) 13 ਐਸਸੀਸੀ 143; ਐਚ.ਐਸ. ਗੌਤਮ ਬਨਾਮ ਰਾਮਾ ਮੂਰਤੀ ਅਤੇ

ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ, (2021) 5 ਐਸਸੀਸੀ 241; ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਮਹਿਲ ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1986) 4 ਐਸਸੀਸੀ 364; ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ ਬਨਾਮ ਕੇਸੀ ਸ਼ਰਮਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, (2020) 15 ਐਸਸੀਸੀ 209.

6.8 ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

7. ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

7.1 ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 30.06.2018 ਦੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੇਸ ਹੈ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਮਝੌਤਾ ਆਈਬੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੱਲ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗਾਰੰਟਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ, ਉਹ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

7.2 ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' / ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ. ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ 'ਧੋਖਾਧੜੀ'/'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਾਪਿਤ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ 'ਧੋਖਾਧੜੀ/ਧੋਖਾਧੜੀ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਵਰਤਣਾ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦੀ ਕਸੌਟੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਾਪਿਤ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ 'ਧੋਖਾਧੜੀ'/ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਿਸ਼ੂਦੇਵ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। (ਸੁਪਰਾ) ਪੈਰਾ 28 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

“.... ਹੁਣ ਜੇ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸਥਾਪਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਿਛੋੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਆਮ ਦੋਸ਼ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵੀ ਨਾਕਾਫੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਸਖਤ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਆਰਡਰ 6, ਨਿਯਮ 4, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇਖੋ।

7.3 ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ **ਲਾਡਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਜੈਸਵਾਲ** (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ **ਭਾਰਤ ਧਰਮ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਬਨਾਮ ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ (64 ਆਈਏ 146)** ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਣਉਚਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵੇਰਵੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ 6 ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ, ਧੋਖਾਧੜੀ, ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਡਿਫਾਲਟ ਜਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਵੇਰਵੇ ਦੱਸੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ **ਕੇਸੀ ਸ਼ਰਮਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਸੁਪਰਾ)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। **ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ (ਸੁਪਰਾ), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ.

7.4 **ਟੀ. ਅਰੀਵੰਦਮ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਵੀ. ਸੱਤਿਆਪਾਲ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। (1977) 4 ਐਸਸੀਸੀ 467,** ਇਸ ਨੂੰ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"5. ਸਾਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਘੋਰ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵੀ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਬੰਗਲੌਰ ਦੀ ਫਸਟ ਮੁਨਸਿਫ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਹਿਮ ਦੀ ਘੋਰ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਮੁਨਸਿਫ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਅਰਥਪੂਰਨ - ਰਸਮੀ ਨਹੀਂ - ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੜਕਾਊ ਹੈ, ਅਤੇ

ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 7, ਨਿਯਮ 11 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ, ਜੇ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਭਰਮ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਆਰਡਰ 10, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਲੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿਓ। ਇੱਕ ਕਾਰਕੁਨ ਜੱਜ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰਾਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ।

7.5 ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੀ. ਸੇਲਾਥਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। (ਸੁਪਰਾ)।

8. ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਦੇ ਦੋਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਬਾਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34, ਜਿਸ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਆਈਬੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੱਲ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਨੂੰ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਨੂੰ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੱਲ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਕਰਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕੀ ਕੋਈ ਰਕਮ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ, ਇਹ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਡੀਆਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਣ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਾਰਾ 13 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਡੀਆਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਦ੍ਰਿੜ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ/ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

9. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡੀਆਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ: (1) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ; (2) ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈਬੀਸੀ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੱਲ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅੱਜ ਤੋਂ ਦੋ ਹਫਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਜ਼ਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ.

ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

